

DZIENNIK URZĘDOWY WOIEWODZTWA AUGUSTOWSKIEGO.

Suwalki, dnia 1. Grudnia 1821.

Nr. 48.

Wyd. Adm. Kommissya woiewództwa Augustowskiego

W dalszym ciągu obwieszczenia swego z daty 25. Września r. b. w dzienniku Woiew. Nr. 40 zamieszczonego, podaje do wiadomości stron interessowanych iż bonifikacya za Pogorzele następne zostały zaassygnowane.

Na Kasę Główną Wypłat Woiewództwa Augustowskiego.

1. Za pogorzel dnia 9. Stycznia r. b. w wsi Dąbrowinie Ekonomii Antonowo złtp. 500. iako pierwszą połowę wynadgodzenia w Obwodzie Maryampolskim.

2. Za pogorzel dnia 4. Stycznia r. b. w wsi Trzcianne Ekonomii Kuków Obwodzie Augustowskim, iako całkowitą należność złt. 350.

3. Za pogorzel dnia 2. Października r. 1820. w wsi Bargłowie kościelnym Ekonomii Raygrodzkiéy Obwodzie Augustowskim za kwitem W. JX. Zawadzkiego złt. 295. iako pierwszą połowę wynadgodzenia.

4. Za pogorzel dnia 7. Marca r. b. w wsi Klonoreś Ekonomii Wigry Obwodzie Augustowskim za zabudowania dworskie, Skarbowe złt. 250 iako pierwszą połowę wynadgodzenia.

5. Za pogorzel dnia 4. na 5. Lipca r. b. za zabudowania Rządowe w posadzie leśnej Staciszkach Ekonomii Sereie Obwodzie Seyneńskim zlt. 4000. iako pierwszą połowę wynadgrózenia.

6. Za pogorzel dnia 11. Maia r. b. w wsi Krzywe Ekonomii Wigry Obwodzie Augustowskim zlt. 662. gr. 15. iako pierwszą połowę wynadgrózenia za zabudowania włościańskie.

7. Za pogorzel dnia 19. Kwietnia r. b. w przedmieściu miasta Augustowa Biernatkach zlt. 287. gr. 15. iako pierwszą połowę wynadgrózenia.

8. Za pogorzel dnia 26. Marca r. b. w wsi Czarniakowiznie Ekonomii Kuków, Obwodzie Augustowskim zlt. 250. iako całkowitą należność. Na ręce Kommissarzy Obwodowych przesłane wynadgrózenia.

9. Za pogorzel dnia 15. Kwietnia r. 1819. w wsi Hodyszewie, Ekonomii Suraskiej, Obwodzie Łomżyńskim, zlt. 200. iako drugą połowę wynadgrózenia.

10. Za pogorzel dnia 22. Stycznia r. z. w wsi Popczkach Ekonomii Wysztyńskiey, Obwodzie Kalwaryiskim, zlt. 875. iako całkowite wynadgrózenie

11. Za pogorzel dnia 15. Stycznia r. 1818. w wsi Nowinie, Ekonomii Michalin, w Obwodzie Maryampolskim zlt. 201. iako drugą połowę bonifikacyi.

12. Za pogorzel dnia 6. Lipca r. z. w wsi Pustopedziach, Ekonomii Wytkowyszki, Obwodzie Kalwaryiskim zlt. 800 dla 3. włościan iako pierwszą połowę wynadgrózenia.

13. Za pogorzel dnia 26. Września r. z. w wsi Szławantach, gminie Kwieciszki, Obwodzie Maryampolskim iako całkowitą bonifikacyą zlt. 290. dla Wawrzyńca Boryczewskiego.

14. Za pogorzel dnia 22. Sierpnia r. z. za zabudowania włościańskie zlt. 482. i zlt. 6. dla biegłych iako całkowite wynadgrózenie w wsi Berżynach, Ekonomii Wysztyniec, Obwodzie Kalwaryiskim.

15. Za pogorzel dnia 31. Listopada r. 1819. w wsi Michnacyie górne, Ekonomii Leśnictwo, Obwodzie Maryampolskim zlt. 425. iako drugą połowę.

16. Za pogorzel dnia 1. Lipca r. z. w wsi dziedziczny Puchalý, Obwodzie Łomżyńskim, za zabudowania proboszczowskie zlt. 925. iako pierwszą połowę bonifikacyi.

17. Za pogorzel dnia 20 na 21 Marca r. 1820. w wsi Białogórach, Ekonomii Seyweyskiej, Obw. Seyneńskim zlt. 300. iako pierwszą połowę wynadgrózenia dla Piotrosia Wasilew.

18. Za pogorzel d. 12 8br. 1819 w wsi Białogórach, Ekonomii Seywy, Obwodzie Seyneńskim Zlt. 237 gr. 15 iako pierwszą połowę wynadgrózenia dla Iwana Trofanów.

19. Za pogorzel dnia 2 Lutego r. z. w kolonii Kaletnik, Ekonomii Seyweyskiej, Obwodzie Seyneńskim Zlt. 600 a conto dalszego wynadgrózenia dla W. Grzymaliny.

20. Za pogorzel dnia 6. Marca r. b. we wsi Berzynach, Ekonomii Penkiny, Obwodzie Kalwaryiskim, Zlt. 155 iako pierwszą połowę wynadgrózenia dla Michała Burzyńskiego.

21. Za pogorzel d. 15 Maia r. b. w wsi Tursuciach, Ekonomii Michalin, Obwodzie Maryampolskim, Zlt. 221. iako pierwszą połowę wynadgrózenia i na dyety biegłemu Cieśli Zlt. 3.

22. Za pogorzel d. 22 Czerwca 1821 w wsi Tarpuciach, Ekonomii Michalin, Obwodzie Maryampolskim Zlt. 80 iako pierwszą połowę wynadgrózenia dla Józefa Cynermann i dla biegłych całkowite wynadgrózenie Zlt. 6.

23. Za pogorzel dnia 16 Maia r. b. w wsi Miekach, Ekonomii Leśnictwo, Obwodzie Maryampolskim, Zlt. 150 iako całkowite wynadgrózenie dla włościanina Andrzeja Szwilpy.

24. Z pogorzeli d. 5. Paźdz. 1818 w mieście Wysztyńcu, Obwodzie Kalwaryiskim Zlt. 30 iako całkowite wynadgrózenie za uszkodzone narzędzia Ogniove.

25. Z pogorzeli dnia 27. Marca r. 1817 w mieście Wysztyńcu Zlt. 30 iako całkowite wynadgrózenie za uszkodzone narzędzia ogniowe.

26. Za pogorzel dnia 24 Marca 1819 w wsi Poseynach, Ekonomii Seyweyskiej, Obwodzie Seyneńskim Zlt. 150 iako pierwszą połowę wynadgrózenia dla Michała Balewicza.

27. Za pogorzel dnia 20. Kwietnia r. b. w wsi Panowie, Ekonomii Leśnictwo, Obwodzie Maryampolskim, Zlt. 62 gr. 15 iako pierwszą połowę wynadgrózenia.

Pogorzelnicy zatem którzy swego wynadgrózenia nieotrzymali, z pogorzeli ad 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. wyrażonych, winni się zgłosić do Kassy gł. Wypląt Woiewództwa tuteyszego, a te im natychmiast zaliczone będzie, z drugich zaś do Kommissarzy właściwych Obwodów, na ręce których bonifikacye są przesłane.

Suwalki d. 7 gbr. 1821 Nr. 42733 6084.

Prezes Ig. Lubowiecki.

Sekr. jlny A. Righetti.

Wyd. Skarb.

Kommissya woiew. Augustowskiego.

Obwieszczeniem z d. 25. Maia Nr. 1821 w dzienniku Woiew. Nr. 24. zamieszczoném zawiadomieni zostali mieszkańcy Woiewództwa tuteyszego o przeysci z dniem 1. Czerwca r. b. dochodów z soli pod administracyą Skarbową. w dalszym więc ciągu takowego obwieszczenia zamieszcza Kommissya Woiew. poniżej Postanowienie Xięcia Namiestnika Królewskiego na posiedzeniu Rady Administracyjnej pod dniem 16. Paździenika r. b.

zapadłe, a przy Reskrypcie Komm. Rz. Pr. i Skarbu z d. 3. t. m. r. b. Nr. 34964. zakomunikowane porównyujące cenę soli po magazynach:

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rosyi, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Przekonywając się że ustanowiona różna cena zakupu soli w magazynach solnych dla każdego prawie Województwa odrębnie przepisana, ważną dla mieszkańca iednego kraiu, w nabyciu tego artykułu sprawia różnicę. Zważając oraz że przy zostawionéy dla mieszkańców wolności nabycia soli w kraiovych magazynach trudną, a nawet niepodobną jest kontrolla i przekonanie się czyli w miarę ludności każdego w szczególności Województwa sól w kraiu nabyta skonsumowaną bywa, przeciwnie owszem doświadczywszy, iż takowa nierówność cen sprzedaży soli, i wolności udawania się po nią z iednego Województwa wyższą mającego cenę, do Województwa drugiego w którym jest niższa cena, nietylko stawiają się powodem do defraudowania soli z zagranicy, ale nawet sprawiają niemożność zaprowadzenia środków tamujących napływ soli zagranicznój z uszczerbkiem dochodów publicznych, niemniéy sprawiedliwém znajdując ze strony Rządu takie postanowienie, któróbey iednego kraiu mieszkańców w równéy stawiało możności nabycia tego artykułu, który prawem wyłącznie Rządowi służącym ograniczony, w iego znajduie się administracyi, i któreby postanowienie godząc z iednej strony wszelkie nakłady i koszta na dostarczenie potrzebnej ilości soli ponoszone, z przynależnemi sobie z drugiej strony z téy gałęzi administracyi dochodami, w ogólnej massie wyprzedanej soli zapewniało zwrot nakładów i kosztów, niemniéy wpływ dochodów dla Skarbu Publicznego otrzymać się winnych, pragnąc nakoniec w ustanowieniu równéy ceny sprzedaży soli po wszystkich magazynach, nie zysku Skarbu pomnożyć ale raczéy sprawiedliwą równość w znoszeniu ciężarów ugruntować, a przez to razem podać sposobność wykrycia nadużyć w sprowadzaniu soli z zagranicy z uszczerbkiem dochodów publicznych dziejących się. Na tych więc zasadzając się powodach, stósownie do przełożenia Komm. Rz. Pr. i Sk. z d. 16. Paźdz. r. b. ad Nr. 34656. postanowiliśmy i stanowimy:

Iż cena sprzedaży soli od r. 1816. do dnia dzisiejszego, według różnych stósunków i okoliczności dla magazynów solnych kraiovych stanowiona, od dnia 15. Listopada r. b. porównana, ma być iedna i taż sama po wszystkich magazynach, to jest: każdy ieden cetnar soli bez różnicy gatunku, w którym kolwiek bądź magazynie kraiovym, sprzedawanym być ma od dnia 15. Listopada r. b. po złtp. 27. gr. 6. wyraźnie złotych polskich dwadzieścia siedm groszy sześć.

Wykonanie niniejszego postanowienia Komm. Rz. Pr. i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie na posied. Rady Adm. d. 16. Paźdz. 1821.
(pop.) ZAIĄCZEK.

Min. Prezyd. w K. R. P. i S. (podp.) Xawery Xiąże Lubecki

Radzca Sekr. Stanu Gen. Bdy (podp.) Kossecki.

Zgodno z oryginałem Radzca Sekr. Stanu Gen. Bdy (podp.) Kossecki.

Za zgodność (podp.) Jan Pomian Kruszyński S. J. K. R. P. i S.

Ponowiwszy Komm. Woiew. w skutku tego, iako i Reskryptu Komm. Rz. Pr. i Skarbu wyżéy przytoczonego, w dniu dzisiejszym najmocniésze upomnienie do straży granicznój o przestrzeganie defraudacyi dochodów z soli, widzi potrzebę przywieść na pamięć mieszkańcom Województwa tutejszego § IV. regulaminu solnego z dnia 18. Maia r. b. przez obwieszczenie z d. 25. Maia r. b. na początku wzmiankowanym do wiadomości publicznej podanego, przepisując kary na defraudantów dochodów z soli w osnowie następującej, iako to:

Ktokolwiek zyskiem powodowany sól z zagranicy do kraiu wprowadzi, nadto jeżeli do kraiu na handel lub spekulacją sprowadził, zapłaci kary po złtp. 6. a jeżeli na własną potrzebę, po złtp. 3. a to za każde 4½. funta wprowadzonej soli wagi polskiej.

Jak równie §. XV. stanowiący nadgrody dla dostrzegających defraudacye tego rodzaju w treści:

Ktokolwiek czy to z straży Rządowej, czy też z prywatnych mieszkańców defraudacją soli odkryje, lub przytrzyma odbierze w nadgodzie połowę z wszelkich kar i konfiskat obiektu przez siebie doniesionego odkrytego lub przytrzymanego.

W tém przekonaniu, iż gdy nadgroda wyżéy wymieniona zapewniona jest nawet i dla prywatnych defraudacye tego rodzaju odkrywających, takowéy nietylko dopuszczać się niebędą, ale owszem przestrzegać nieomieszkaia.

Wóyci po gminach Burmistrze po miastach zwykłym sposobem powyższe obwieszczenie do publicznej wiadomości podadzą, i że to dopełnili, przed Kommissarzem Obwodowym udowodnią.

Suwałki d. 10. Listopada 1821. Nr. 42332 1605.

Prezes Ig. Lubowiecki.

Sekr. jlny A. Righetti.

Wyd. D. i L. R. Kommissya woiew. Augustowskiego.

Zawiadania niniejszém interessowaną publiczność, iż w d. 16 17 i 18 Xbris r. b. w folwarku Czostkowo, gminie tegoż nazwiska, obwodu Seyneńskiego, sprzedawany będzie przez publiczną licytacją inwentarz żywy, iako to: bydło rogate i

konie, oraz różne ruchomości JPana Przybylskiemu, byłemu Administratorowi ekonomii Czostków, na satysfakcyą pretensyi Skarbu do tegoż zrekwestrowane.

Suwałki d. 21 Listopada 1821. Nr. 54419 i 11445.

Prezes Ig. Lubowiecki.

Sekr. jlny A. Righetti.

List Gończy.

Nr. 41131 3528. Nieiaki Bredar, Porucznik Legionu Sekwany, który należał do spisku we Francyi w roku zeszłym odkrytego; stósownie do Rozkazu N. PANA niema bydź do tutejszego kraju wpuszczonym, choćby okazał na to otrzymany paszport; w razie zaś potajemnego wciśnienia się, ma bydź bezzwłocznie, jeżeli niezaydą żadne powody przytrzymania, za granicę wytransportowany.

(Kontynuacya o wytepieniu wilków.)

Ponieważ stare wilki w miesiącach Czerwcu, Lipcu, Sierpniu, Wrześniu i Październiku, wychodzą zwykle zrana na wyszukanie pożywienia i późno do gniazda młodych wracają; aby razem starych z młodem zastać w miejscu w czasie polowania, naydogodniéj jest rozpocząć polowanie około południa, to jest: w porze kiedy bydło i trzody z paszy na półdnie powracają do domów — w miesiącach zimowych, w których wilki nocną porą szukają pożywienia i do legowiska wracają, polowanie rozpoczynać należy zrana.

Uczyniwszy to konieczne poprzednicze (o którym wyżej) przygotowanie, i przekonawszy się o niemylném miejscu legowiska wilków, polowanie samo urządza się następującym sposobem: rozstawić należy niezyniacz najmniejszego hałasu strzelców opatrzonych strzelbami po stanowiskach, na linii pod wiatr; w miejscu, którym wilki zwyczajnie wychodzą i wracać do legowiska zwykli, z przeciwnéj strony po za legowiskiem wilków, dojeżdżacz lub strzelec przybrawszy do pomocy kilku ludzi z harapami i trąbami, rozstawiwszy ich w pewnéj od siebie odległości, powinien psy rozsworować i puścić, dając znak zatrąbieniem o rozpoczęciu się polowania. Po daniu znaku tego, ludzie do pomocy ruszenia wilków użyci odtrąbić się i ciągle na przemian trąbieniem, trzaskaniem z harapów i głośnem nakrzykiwaniem hałas w lesie robić powinni. — Dojeżdżacz lub zapuszczający psy posuwa się wprost do legowiska wilków, zachęcając psy odgłosem troby, zwykłym nawoływaniem i trzaskaniem z harapą do ochoczego szukania — ruszone tym sposobem wilki słysząc hałas po za sobą, gonione będą od psów, uciekają zwykle w stronę cichą, gdzie strzelcy z bronią spokojnie na spotkanie wilka oczekują, a zbliżonego i usiłującego się przedrzeć za linią ubijają.

Polowanie tym sposobem urządzone niezawsze bywa pomyslném, a to z tych powodów: raz, iż wilki zwłaszcza gdy mała liczba strzelców znajdować się będzie, niebędąc w koło nieprzerwanym łańcuchem ludzi otoczonemi, łatwo skrzydłem boczniem nieobstawioném wymieść się mogą: powtóre, iż psy gończe jeżeli do szukania i gonienia wilków samych nie są włożonemi, trafiwszy wprzód na trop innego zwierza, udawszy się za nim, (co się często zdarza) dadzą sposobność wilkom wy-

śluchania i zawietrzania miejsc niebezpiecznych, oraz dozwolą wszystkim uniknąć spotkania się z strzelcami, a tém samém bez najmniejszego uszkodzenia wykrasć się w odległe ustronie — niedokładność polowania tego zaradza się polowaniem za pomocą obław (o którym niżej).

Do polowania z psami należy ieszcze uszczucie wilka psami (par force) tudzież uszczucie wypędzonego wilka w pola przyuczonemi do tego chartami, które dopóty wilka ścigają, dopóki go niedoładą i nierozciągną.

2. O polowaniu za pomocą obławy.

Polowanie z obławą zasadza się na tém, aby miejsce w którym wilki znajdują się, częścią przez strzelców uzbrojonych, częścią zaś ludźmi, obławnikami, opatrzonych w kije lub inne narzędzia, nieprzerwanym łańcuchem otoczone było; tak gęsto, aby wilk bez koniecznego spotkania się z człowiekiem, z koła obławy wykrasć się nie mógł.

Wprzód nim polowanie z obławą urządzoném zostanie, toż samo poprzednicze przygotowanie, zastosowawszy się do pory czasu uskutecznić należy, o którym wyżej przy polowaniu z psami była mowa, a to w zamierze, aby polowanie z obławą niebyło bezskuteczném.

Polowanie samo z obławą odbywa się następującym sposobem: rozstawić należy strzelców tak iak się wyżej rzekło pod wiatr, unikając ile możności ostrych i prostych kątów, niemniéj prostéj linii, naylepiéj jest urządzić stanowisko strzelców w kierunku łuku większego, lub mniejszego koła, a to stósownie do położenia lasu, izby scieszki, drogi i miejsce wagi zwierza dostatecznie obsadzonemi były; od obydwóch końców linii rozstawionych strzelców rozciągnąć należy linią obławnikami, nienadto od siebie odległemi, tak aby strzelcy z obławnikami nieprzerwanym łańcuchem, miejsce legowiska wilków, otaczali i zamknęli. — Co uskuteczniwszy urządzający obławę daje znak odgłosem trąby o rozpoczęciu się polowania, po otrzymaniu znaku tego, obławnicy na przeciwnéj linii strzelców rozstawięni, natychmiast wolnym krokiem, ku strzelcom, i w porządku, nieskupiając się, i nierobiąc między sobą znacznych przedziałów wolnych, dających łatwą sposobność wilkom do wyjścia z koła obławy, posuwać się powinni, płosząc ciągle wilków nakrzykiwaniem lub uderzaniem kija w drzewa, około których znajdować się będą. W ogóle obławnicy, a szczególniéj po bokach w bliskości strzelców rozstawieni, iak naypiłniej uważać i starać się powinni, zwrócić wilka w ostep na strzelców, skoro go tylko uyrzą. — Spłoszone tym sposobem wilki, i ściśnięte coraz w mniejsze koło, przymuszone zostaną przedzierać się przez linią strzelców spokojnie oczekujących, którzy wystrzałami nieprzepuszczając po za siebie wilka położyć go powinni.

W ogólnosci przy urządzeniu polowania z obławą, szczególniejszą uwagę mieć należy:

Aby koło obławy niebyło zanadto małym, lecz do położenia lasu, legowiska, i dogodnych stanowisk zastosowaném.

Aby dostateczna liczba wprawnych strzelców, i obławników znajdowała się dla uformowania nieprzerwanego łańcucha.

Izby przy rozstawianiu strzelców i obławników, naywiększa cichość i spokójność panowała.

Izby obławnicy w porządku nieprzerwanym posuwali się — nakoniec

Aby strzelcy nieschodzili z stanowiska, spokojnie się na nim zachowali, i zręczniemi wystrzałami zbliżonego wilka dobrze ugodzić starali się.

Przy polowaniu takowem z obławą, użytymi być mogą razem psy gończe, pokurcze i kondle wprawne, celem doycia i rozciągnięcia wilka w ostępie, lub też spieszego wypędzenia go na linię strzelców — zapuszczanie psów skutecznie należy tak, jak wyżej opisano.

Widoczną jest rzeczą że polowanie z obławą jest lepszem, skuteczniejszym i zamiarowi wytępienia wilków więcey odpowiadającym, aniżeli polowanie z samymi psami. — Ze zś zasadza się szczegolniey na zręcznym ubieiu wilków wystrzałami z broni, przeto tę niedokładność temu polowaniu przypisać należy, iż skoro strzelcy mnię do zręcznego, i przytomnego strzelania przyzwyczajeni, zajmą stanowiska, przez gorące i nietrafne strzały (co się często zdarza) nieugodźwszy wilka, dozwolą temuż przedrzeć się przez linię i nieuszkodzonego wypuszczą na wolność; niedokładności tej zapobiedz można urządzając polowanie z sieciami i obławą razem, o którym następie mowz.

(Dalsza kontynuacya w następnym numerze)

O B R O Ń C A.

Prokuratoryi Generalnéy przy Magistraturach Woiew. Augustowskiego.

Stósownie do Wyroku Trybunału Cywilnego województwa Augustowskiego z dnia 12 Marca 1821. na wnioski obrońcy Prokuratoryi Generalnéy i Prokuratora przy Trybunale, o wprowadzenie Skarbu w posiadanie sukcesyi po Xiędzu Oderyku Giedwille zapadłego, podaie do wiadomości publiczney każdemu w ogólności i w szczególe komu o tém wiedzieć należy, a to w moc art. 770 k. c. i iż spadek powyż wyrażony po Xiędzu Oderyku Giedwille w Woiewództwie Augustowskiem położony, za bezdziedziczny uznany i Skarb publiczny w posiadanie wprowadzonym być ma.

Wzywa się zatem wszystkich interessantów, aby się w ciągu trzech miesięcy zgłaszali i legitymowali, gdyż w razie przeciwnym, w prawach swych upać mogą i spadek ten dla Skarbu przysądzonym i też w posiadanie wprowadzonym będzie.

Aby zaś każdego wiadomości podanie to doszło, ma być potrzykroć, co miesiąc raz w dzienniku wojewódzkim województwa Augustowskiego umieszczone, po dopełnieniu czego dalsze zawyrokowanie nastąpi.

Dań w Łomży dnia 29. Września 1821 r.

Jan Bourmeyster.